

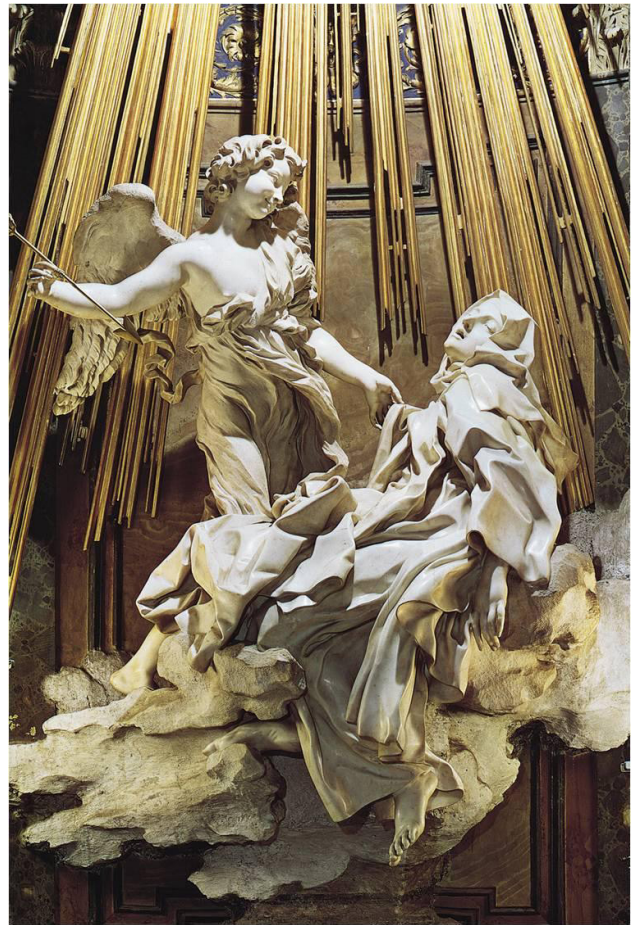
Μπαρόκ

Μπερνίνι

Η Έκσταση της Αγίας Θηρεσίας 1646

Ο Τζιανλορέντζο Μπερνίνι (1598 – 1680), κορυφαίος καλλιτέχνης του Μπαρόκ, κυρίως γλύπτης και αρχιτέκτονας έζησε την περισσότερή του ζωή στη Ρώμη και είχε την εύνοια του Πάπα.

Η Αγία Θηρεσία απεικονίζεται ξαπλωμένη σε ένα σύννεφο, ένδειξη πως πρόκειται για ένα συμβάν αλλόκοσμο και θεϊκό. Από ψηλά την κοιτά ένας χαμογελαστός άγγελος, έτοιμος να την τρυπήσει με ένα βέλος. Οι πλούσιες πτυχώσεις των ρούχων και οι στάσεις των σωμάτων ξεφεύγουν από τους κλασικούς περιορισμούς και συνθέτουν μια παθιασμένη εικόνα. Οι φιγούρες είναι από λευκό μάρμαρο, όμως υπάρχουν πολλά άλλα χρώματα και υλικά: ακτίνες από μπρούντζο αναπαριστούν το θείο φως, χρωματιστά μάρμαρα, ακόμα και τοιχογραφία στο θόλο. Το παρεκκλήσι έχει κτιστεί έτσι ώστε να θυμίζει σκηνή θεάτρου. Το γλυπτό φωτίζεται από μια αθέατη εσοχή δημιουργώντας μια εξωπραγματική εικόνα. Το αποτέλεσμα είναι θεατρικό: γινόμαστε μάρτυρες μιας στιγμής όπου το θείο επεμβαίνει σε ένα γήινο σώμα.

Ρούμπενς

Η αρπαγή των θυγατέρων του Λευκίππου

1618

224 x 210.5 εκ

Πίνακας ζωγραφικής του Φλαμανδού καλλιτέχνη Πέτερ Πάουλ Ρούμπενς. Σήμερα εκτίθεται στην Παλαιά Πινακοθήκη του Μονάχου.

Ο πίνακας απεικονίζει την Αρπαγή των θυγατέρων του Λευκίππου: Οι Διόσκουροι, ο Κάστορας και ο Πολυδεύκης απαγουν τις θυγατέρες του Λευκίππου Φοίβη και Ιλάειρα. Ο Ρούμπενς χρησιμοποιεί αυτόν τον αρχαίο μύθο για να απεικονίσει αυτό που τον ενδιαφέρει, το ανθρώπινο σώμα και ειδικά το γυναικείο.

Υπάρχει μια αίσθηση αλλοφροσύνης, με τα άλογα που κινούνται προς αντίθετες κατευθύνσεις, και την συστροφή των γυναικείων σωμάτων. Η σάρκα τους αντανακλά το φως και το χρώμα, δίνοντας την αίσθηση της ημιδιαφάνειας.

Ο Κάστορας, ο γητευτής των αλόγων, αναγνωρίζεται από την πανοπλία του, ενώ ο πυγμαχός Πολυδεύκης εμφανίζεται γυμνός από τη μέση και άνω. Ξεχωρίζουν, επίσης, από τα άλογά τους: αυτό του Κάστορα καθηρηχάζεται από έναν Έρωτα, ενώ του Πολυδεύκη είναι ανασηκωμένο

στα πίσω πόδια του. Η σύνθεση δημιουργείται από δύο αντίθετες διαγώνιες γραμμές. Οι ματιές των φιγούρων, που κοιτούν ο καθένας σε διαφορετική κατεύθυνση, αλλά και οι μυώδεις και όλο ενέργεια συσπάσεις των μελών ανθρώπων και ζώων δίνουν ένταση, ενώ ρυθμός δημιουργείται από την επανάληψη της κίνησης των μελών τους.